

dag, han ankom til Danmark i 1945, havde startet med at afvæbne modstandsbevægelsen. Det havde nok ikke været særlig populært.

Tror hr. Villy Søvnald, at det ville være særlig populært blandt kosovoalbenerne at begynde at afvæbne UCK, og er det det, der skal til i den aktuelle situation for at skabe fred og stabilitet?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Til hr. Arne Melchior først. Krig er en høj pris at betale. Det er jo derfor, den skal anvendes med omhu. Jeg vil selv tro, at det er derfor, at tidligere udenrigsminister, hr. Uffe Ellemann-Jensen, i går i Berlingske Tidende giver udtryk for, at han er i tvivl, giver udtryk for, at han ikke er af den opfattelse, som hr. Arne Melchior er.

Det er hr. Uffe Ellemann-Jensen ikke ifølge den artikel, han selv har skrevet i går i Berlingske Tidende. Der er han ikke enig i, at de diplomatiske, de politiske muligheder er afprøvet, inden man går til de militære skridt. Det er derfor, han er i tvivl. Det er derfor, han siger, han er i tvivl, og det er derfor, man skal være varsom med den tendens, der er til at anvende krig i stadig større omfang til at løse politiske problemer. Det er jo derfor, vi er modstandere af bombardementerne og har protesteret imod dem hele tiden. Vi mener, at der var andre muligheder.

Det spørgsmål, der så står tilbage, er: Hvem kommer styrket ud af det her? Det tror jeg ikke er muligt at svare endegyldigt på på nuværende tidspunkt. Jeg tror bl.a., det afhænger af, hvor revanchistisk man opfører sig fra Vestens side i den kommende tid.

Jeg vil godt sige, at hvis det ender et sted, hvor Serbien som det eneste land i regionen ikke får del i den genopbygningshjælp, der bliver etableret, så tror jeg, man styrker den serbiske nationalisme. Det kan så godt være, at hovedfiguren hedder Milosevic, det kan godt være, han hedder Seselj, det kan være, han hedder noget helt tredje, det er for så vidt ligeegyldigt, men hvis det ikke lykkes at trække Serbien ind i et udviklingsforløb, der også økonomisk-socialt trækker Serbien opad, så tror jeg, man fastholder baggrunden for den serbiske nationalisme.

Så skal jeg sige til hr. Keld Albrechtsen og hr. Søren Søndergaard, at det, jeg sagde i mit første indlæg, og som jeg står fast på, er, at det er en

opgave at afvæbne UCK i den nuværende fase, og det er en selvstændig opgave at sikre, at UCK ikke står side om side med NATO-soldater i en situation, hvor det serbiske mindretal er på vej ud, fordi de frygter for deres sikkerhed, og den frygt bliver bestemt ikke mindre af at se UCK stå side om side med NATO-soldater i de her dage.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jamen hvad er det for noget, at serberne ikke skulle komme med i genopbygningsarbejdet? Det har jo masser af vestlige ledere, herunder USA's præsident, sagt at det bør de, men en forudsætning for, at det kan ske, må jo være, at de skaffer sig af med deres forbryderiske regime. Det er vel ikke hr. Søvnalds mening, at verden skal pumpe penge i et land, hvor pengene bliver beslaglagt og bragt ud af landet af en krigsforbryder?

Så det er at lægge den del af verden for had, hr. Søvnald selv er en del af og en vigtig del af og en nydende del af, at påstå, at der er nogle her, der ikke vil gøre noget for serberne. Det vil vi da. Men vi kan da ikke forære et forbryderisk regime vore støttemidler. Det kan vel ikke være hr. Søvnalds mening.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg er selvsagt helt enig med hr. Arne Melchior i, at der er ingen, der vinder ved en krig, men jeg vil gerne spørge hr. Søvnald, om han ikke mener, at der er en videregående konsekvens. Jeg skal citere den amerikanske udenrigsminister, fru Madeleine Albright, der på et tidspunkt sagde: Hvis hr. Milosevic ikke accepterer de krav, vil hr. Milosevic opdage, at han vil blive berøvet nogle af de ting eller værdier, han sætter meget højt.

Dette signal er givet til den næste, der måtte sidde og have lignende tanker rundt omkring, og det er et meget stærkt signal. Vel kom indgrebet for sent, vel er krig den absolut sidste løsning, og jeg lægger ligesom hr. Søvnald stor vægt på konfliktløsninger og alt det her inden, men den næste, der måtte få samme fornemmelser som hr. Milosevic, får det klare signal, at verden er blevet for lille til den slags ting, og at man kan blive berøvet nogle af de værdier, man sætter højest, hvis man forsøger. Det synes jeg måske alligevel er en positiv ting midt i hele ulykken.